

Упорядник
Іван Бондаренко

ФУДЗІЯМА
Шедеври японської поезії
та живопису
Том II
XI-XVII ст.

Харків
ФОЛІО
2024

Ще хоч би раз
Зустрітися нам треба,
Щоб цю останню зустріч пам'ятать
Там, де вже інший світ
І інше небо!

(Ідзумі Шікібу, 978–1030)

Утагава Хірошіге (1797–1858).

Якби не сон,
Наповнений журбою,
Який мені наснився у цю ніч,
Коли б я ще
Зустрілася з тобою?

(Джьотомон-ін, 987–1074)

Судзукі Харунобу (1724–1770).

Для всіх на цьому світі
Місяць сяє,
Чому ж тоді
Такі сумні думки
Лише мені це сяйво навіває?

(Фуджівара-но Йорімуне, 993–1065)

Цукіока Йошітоші (1839–1892).

У жвавому потоці водограю

Твоя душа

Ввижається мені —

Така ж стрімка,

Яку я знав і знаю.

(Го-Судзаку-но ін, 1009–1045)

Orata Gekko (1859–1920).

Поблякнув і опав
У ріднім краї
Вишневий цвіт,
Але його красу й небес блакить
Я в серці зберігаю.

(Мінамото-но Цуненобу, 1016–1097)

Orata Gekko (1859-1920).

Коли лунають
Голоси сумні
Цикад осінніх
В сутінках вечірніх,
Їх сум передається і мені.

(Фуджівара-но Нагайоші, сер. XI ст.)

Фуджішіма Такеджі (1867–1943).